

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد
بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Social	اجتماعی
--------	---------

عزیز نعیمی
۰۲ جولای ۲۰۱۴

سپاس بیکران خدمت یکی از اسطوره های جنبش چپ!

رفیق نهایت بزرگوار تویی صاحب!

احترامات رفیقانه ام را تقدیم می دارم، از این که یادداشت های ناکامل من مورد توجه تان قرار گرفته، و با بزرگواری تان تشویق نموده اید، یک جهان ممنون، می توانید مطمئن باشید که من بعد، بیشتر از پیش بر فعالیتیم خواهم افزود، تا باشد تشویق بزرگواری چون جنابعالی، بر آدم بیکاره ای تعلق نداشته باشد.

رفیق عزیز!

وقتی محصل بودیم و هنوز به پای درس استادان گرانمایه می نشستیم در کنار ده ها استاد خوب و احتمالاً هم بد، یکی از استادان خوب، از آنهایی که انسان را با رمز و رموز زندگانی آشنا می سازد، همیشه می گفت:
آموختن یک پروسه است که در برخی ها به صورت مداوم و بدون انقطاع ادامه می یابد، مگر برخی ها، آگاهانه و یا هم نا آگاهانه، به آن به مثابه یک پروسه ننگریسته، زودتر از آن که واقعاً چیزی آموخته باشند، آموختن را خاتمه یافته تلقی می نمایند. برای آن هائی که آموختن را یک پروسه لاینقطع می بینند، این امکان به وجود می آید، که از همه چیز، همه کس و همه اتفاقات بیاموزند.

وقتی امروز به آن صحبت ها فکر می کنم و می بینم که شخص کوره دیده ای چون شما، از من تازه قلم ستایش می کنید، بیشتر از همه چیز بدین فکر می افتم، که چرا تا کنون خودم متوجه این نکته نشده ام که می باید از نوشته های خوب، آموزنده و پربار دیگران یاددهانی می نمودم، از جمله نوشته های شخص خودتان، که هریکی می تواند به مثابه هزاران کتاب، در شناسائی دشمنان مردم به انسان یاری برساند؟

در نتیجه می خواهم بنویسم، توجه شما را به قلم ناتوان خودم، برای آینده ام به مثابه درسی فرا گرفته بدان عمل خواهم نمود. شما با بزرگواری من را «رفیق» خطاب نموده اید، خطابی که بدان افتخار می نمایم، مگر در عین زمان اجازه می خواهم بعد از این شما را «استاد» خطاب نمایم.

با تقدیم احترامات فایقه